

Trakasserier på Twitter

Impoliteness i svenskspråkiga tweets som riktas till
eller skrivs av journalister

Linnea Gustafsson¹ & Oscar Björkenfeldt²

¹Högskolan i Halmstad, ²Göteborgs universitet

1 Inledning

I samband med tilltagande användning av sociala medier och online-kommunikation har impoliteness¹ ägnats en ökande forskningsuppmärksamhet under de senaste decennierna, särskilt internationellt. Impoliteness kan beskrivas som ett uppträdande som orsakar, eller är menat att orsaka, skada för mottagarens ansikte (face) (Culpeper, 2010, s. 3233). Läkmanrapportering kring sociala medier tyder på att angrepp mot individer har ökat genom den här kommunikationsformen. Ibland har vissa yrkesgrupper angripits så hårt att de tystnat och drabbats av själv censur så att de själva begränsat sin medverkan i den offentliga debatten, något som i förlängningen kan vara ett problem för demokratin och det demokratiska samtalet (Björkenfeldt, 2024, s. 99–102). En yrkesgrupp som befinner sig i angreppets riktning är journalister och därför är syftet med den här artikeln att undersöka typen av impoliteness i svenskt Twittermaterial.² Den konkreta forskningsfrågan är: Hur kan impoliteness se ut i svenska Twittertrådar som riktas till journalister respektive skrivs av journalister?

¹ Termen *impoliteness* kan översättas till *oartig*, *ohövlig*, *ohyfsad*, men för att undvika en oprecis översättning väljer vi i den här artikeln att använda den engelska termen.

² Det här materialet har samlats in inom projektet ”Hot och hat mot journalister: konsekvenser avseende yttrandefrihet och demokrati” som finansierats av Brottsoffermyndigheten (projektledare: Måns Svensson).

1.1 Bakgrund

Framväxten av online-kommunikation har medfört att det tillkommit ett nytt sätt att interagera. En uppenbar förändring är att den skriftliga dialogen går fortare än vad som varit möjligt tidigare, och en annan är att de flesta forum är öppna för alla så att interaktionen, i teorin, kan nå hur många personer som helst. Därmed skapas möjligheter för var och en att diskutera och utbyta åsikter med såväl varandra som med t.ex. experter, opinionsbildare och politiker som befinner sig på samma sociala plattform. En förklaring till sociala mediers attraktionskraft är just att alla gruppmedlemmar är med och formar och diskuterar aktuella händelser på ett mer interaktivt sätt än tidigare (Neurauter-Kessels, 2011, s. 195).

Det meningsutbyte som förekommer mellan journalister och deras läsare är alltså inte längre en tydlig envägskommunikation och dessutom kan det, förutom mottagare och sändare, finnas en mycket stor (tyst) publik som kan ta del av interaktionen och därmed ha betydelse för kommunikationen. Ytterligare en förändring är att deltagarna på sociala medier ofta är anonyma, det vill säga att de kan agera under ett alias som inte kan kopplas till användaren utanför den digitala plattformen (t.ex. Hardaker & McGlashan, 2016; Matley, 2018; Vásquez, 2021).

Var och en av de sociala medier-plattformarna har sin egen profil och drar därmed till sig olika typer av användare och debatter. I vårt fall ligger Twitter (som sedan materialinsamlingen bytt namn till X) till grund för undersökningen. Twitter (X) kan betraktas som en plattform för idé- och tankeutbyte med ett innehåll som i hög grad bestäms av aktuella händelser som kombinerar nyheter, åsikter och känslor (Papacharissi & de Fatima Oliveira, 2012, s. 266–270) och skiljer sig från t.ex. Facebook genom att politiska diskussioner och oppositionella åsikter är vanligare (Tagg m.fl., 2017).

Tidigare undersökningar visar att vem som helst kan bli utsatt för impoliteness på sociala medier (t.ex. Lehti m.fl., 2016), men konsekvenserna för samhället blir större när t.ex. journalister, som utgör en viktig pusselbit i ett demokratiskt samhälle, drabbas. Konsekvenserna av angrepp på journalisternas arbetspraktik uppmärksammas t.ex. i en undersökning vars material hämtats från *The Guardians* kommentarsfält on-line. När detta kommentarsfält öppnade 2009 utmålades det av tidningens redaktion som en möjlighet till god interaktion och diskussion mellan journalisterna och tidningens läsare, för att några år senare istället definieras som ett arbetsmiljöproblem för journalisterna (Gardiner, 2018). I det här sammanhanget är Neurauter-Kessels (2011) granskning av den systematiska användningen av impoliteness för att angripa artikel-skribenter av intresse. Resultaten av hennes studie indikerar att im-

politeness-kommentarer ofta ifrågasätter journalistens auktoritet, trovärdighet och pålitlighet. Viss tidigare forskning har också noterat att det finns ämnen, t.ex. köns- och rasfrågor samt politik som per se uppfattas som polariserande och därigenom leder till motsättningar (t.ex. Gardiner, 2018; Hardaker & McGlashan, 2016). Sammantaget har detta lett fram till en populism som uppträder som en delegitimerande mediekritik, varför det är viktigt att undersöka just journalister (t.ex. Björkenfeldt, 2024; Björkenfeldt & Gustafsson, 2023).

I den utsträckning impoliteness har berörts i tidigare forskning har det endast varit baserat på de kommentarer som riktats direkt till journalister. I den här studien undersöker vi istället såväl tweets som riktas till journalister som tweets som journalister skriver. Härigenom tar vi ett större grepp om hela interaktionen än vad som gjorts tidigare, eftersom journalistens del i Twittertråden har förbigåtts. Dessutom är forskningen om svenskspråkiga impoliteness-förhållanden i sociala medier relativt knapp även om det finns något exempel såsom Andersson (2022) som undersöker impoliteness på Facebook i samband med diskussioner om Covid-19.

1.2 Definition och interaktion

Inom impoliteness-forskningen har det diskuterats var själva impolitenessen gestaltas, det vill säga om det är mottagarens uppfattning om yttrandet, sändarens avsikt med detsamma (t.ex. Bousfield, 2008, s. 130–139; Culpeper, 2008, 2005, s. 38), eller om det ligger i själva yttrandet. I det förstnämnda fallet läggs stort fokus på språkbruket, interaktionen och kontexten, medan en tolkning i enlighet med det sistnämnda fallet föreligger hos utpräglade teoretiker (t.ex. Brown & Levinson, 1987). Vår utgångspunkt i den här artikeln har hämtats från Jonathan Culpeper (2005) som använder följande kriterier för att definiera när impoliteness uppstår: 1) talaren uttrycker en attack på mottagarens ansikte med flit, 2) mottagaren uppfattar och/eller konstruerar sändarens beteendemönster som en avsiktlig attack på ansiktet, eller 3) en kombination av 1) och 2) (Culpeper, 2005, s. 38). Om ovanstående ståndpunkter tillåts smälta samman kommer samtalsdeltagarnas diskursroller, kontexten, typen av aktivitet som de är engagerade i, tidigare händelser mellan dem, rådande maktförhållanden samt deras rättigheter och skyldigheter, att spela in i definitionen av impoliteness. Vid insamlingen och analysen av vårt material har vi använt de här olika variablerna, men i olika grad och utifrån vad vi kan se och tolka i materialet, samt tillfört åskådarens/åhörarens perspektiv.

De teorier som utgör grunden för såväl politeness som impoliteness har sitt ursprung i talspråket där samtalsparterna pratar ansikte-mot-ansikte (Brown & Levinson, 1987; Goffman, 1967; Leech, 1983), varför det är

förknippat med vissa svårigheter att föra över dem direkt till en online-konversation i sociala medier. En svårighet är att sociala medier handlar om ansiktslös kommunikation som innebär att icke-verbal kommunikation, såsom gester, ansiktsuttryck, prosodi, inte är tillgängliga, förutom möjligtvis genom emojis (Herring, 2001, s. 621; Neuraute-Kessels, 2011, s. 190). Därför argumenterar flera forskare (t.ex. Housley m.fl., 2017, s. 567–568) för vikten av att analysera interaktionen i hela interaktionstråden så att större hänsyn kan tas till hela kontexten istället för att enbart fokusera själva kommentaren som innehåller impoliteness.

2 Material och metod

Twitter har en central roll för journalister (Hedman, 2020) och utgör en betydelsefull arena för opinionsmanipulation i Sverige (Bradshaw & Howard, 2019), varför just den här internetplattformen har valts för vår datainsamling. Vidare var Twitters gränssnitt, vid tiden för materialinsamlingen, väl lämpat för hantering av stora datamängder, vilket gjorde plattformen passande för denna analys. Genom att använda Twitters gränssnitt och API har datainsamlingsmetoden möjliggjort insamling i näst intill realtid (på timbasis). Detta har gjort det möjligt att kringgå Twitters moderatorer och samla in tweets som annars riskerat att uteslutas.

Genom en snöbollsurvalsteknik, med stöd av Hedmans (2016) tidigare arbete, identifierades 2 052 journalister, som sammanställdes i en lista som inkluderar deras användarnamn på Twitter (@) och fullständiga namn. Metoden innebar en systematisk sökning efter journalister på Twitter samt en analys av deras följarlistor. Fokus låg på att inkludera journalister från olika arbetsplatser, arbetsroller och nivåer av aktivitet på plattformen.

Efter ett första slumpmässigt urval av 10 000 tweets (1 januari 2019 – 28 februari 2022) som nämnde minst en av de 2 052 journalisterna, justerades annoterarnas metoder genom diskussion av de utmaningar som förekom. Därefter påbörjades ett nytt slumpmässigt urval (14 februari 2018 – 31 maj 2022) som resulterade i 5 955 tweets. Av dessa var annoterarna överens om att 563 stycken³ uppfattades som impolite. Efter att dubletter eliminerats återstod 555 tweets för analys.

Det här tillvägagångssättet innebär att fokus redan från början har lagts på åskådarnas/åhörarnas ("the observers") uppfattning om det sagda. Det är en rimlig ingång eftersom spridningen av inlägg på sociala medier är,

³ Enligt det statistiska måttet *Cohens kappa* ligger interbedömarreliabiliteten på 79 %, vilket innebär en hög nivå av överensstämmelse.

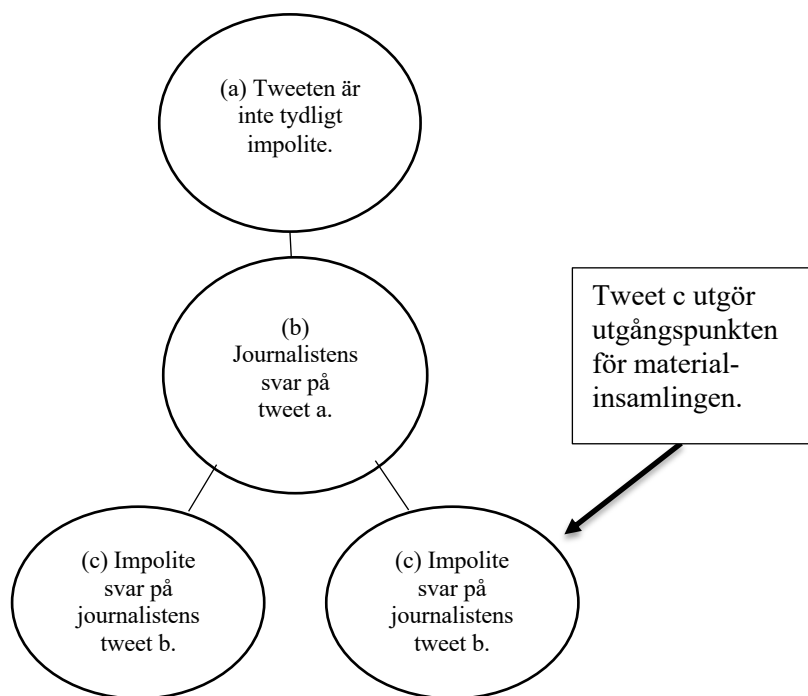
eller kan vara, mycket stor, vilket ger åskådarna en viktig position. Åskådarna svarar samtidigt för den allmänna samhällsmoraliska uppfattningen om vad som anses vara impolite, något som utesluter svårbedömda fall som t.ex. en intern jargong som upphäver den allmänna uppfattningen om impoliteness (jfr Haugh & Culpeper, 2018).

Eftersom en mindre andel – 555 stycken – av de inlägg som riktas till journalister uppfattats som impolite, betyder det att den övervägande delen av de 5 955 tweetsen, är neutrala och endast en mindre del, knappt 10 %, är impolite. Det är denna andel som utgör utgångspunkten i materialet som analyseras och de här tweetsen benämns tweet c nedan.

För att få en mer heltäckande bild har vi också analyserat kontexten och en del av interaktionen i respektive interaktionstråd genom att excerpiera de tweets (b och a) som föregår angreppet (tweet c). Den första tweeten i konversationstråden (tweet a) besvaras av en journalist (tweet b) som sedan tydligt angrips i tweet (c).

På grund av grundmaterialets utformning (där journalister fokuseras) är alltid tweet b skrivet av en journalist. Många gånger blir samma inlägg som journalisten skriver angripet av flera personer (tweet c) och därför har färre tweets, 396 unika tweets, som är skrivna av journalister (tweet b), analyserats.

Tweets (a), som omfattar 243 unika inlägg, bidrar till förståelsen av kontexten i samtalstråden, men de analyseras inte vidare i den här artikeln då de generellt inte uppfattas som impolite. Sammantaget har alltså 951 tweets – 555 tweets (c) som riktas till journalister och 396 tweets (b) som skrivits av journalister – analyseras i föreliggande studie (se figur 1).

Figur 1. Relationen mellan de olika tweetsen i samtalstråden.

I olika arbeten har Jonathan Culpeper (1996, 2005, 2011; Culpeper m.fl., 2003; Culpeper m.fl., 2017) presenterat en analysmodell över impoliteness. I de olika arbetena lyfts flera aspekter av området och i den här artikeln kommer vi att använda oss av den som kategoriserar olika typer av impoliteness (t.ex. Culpeper, 2011, s. 135–136, 165; Culpeper, 2016). Till en början sorteras materialet i två kategorier, konventionell respektive implicerad impoliteness, och därefter definieras olika underkategorier inom varje kategori. Till konventionell impoliteness hör förolämpningar, uttalad kritik, utmanande frågor, nedlåtande kommentarer, negativ förstärkning, avvisanden, ”tystare”, hot samt negativt prat. Till implicerad impoliteness hör sarkasmer, härmning och insinuationer, men för närvarande har vi valt att sammanföra dessa tre underkategorier så att vi analyserar dem tillsammans (se tabell 1).

Tabell 1. Konventionell och implicerad impoliteness (efter Culpeper, 2011, s. 135–136; Culpeper, 2016).

Kategori	Exempel
Konventionell	Förolämpningar (t.ex. <i>din jävla idiot/lögnare/förlorare, du är så/en sådan skit/hycklare/patetisk, du stinker, du är en liten skit</i>) Uttalad kritik/klagomål (kritik mot tredje part eller grupp, t.ex. <i>vänstermän är ju inte kloka</i>) Utmanande frågor och/eller antaganden (t.ex. <i>fattar du ingenting? Är du dum, eller?</i>) Nedlåtande kommentarer (t.ex. <i>du är barnslig, en dum liten flicka</i>) Negativ förstärkning (smädelser och svordomar, t.ex. <i>jävla, fucking</i>) Avvisanden (t.ex. <i>försvinn</i>) ”Tystare” (t.ex. <i>håll käften</i>) Hot (t.ex. <i>Jag svär att när jag får tag i dig så stryper jag dig</i>) Negativt prat (elaka önskningar som relateras till journalisternas arbete, t.ex. <i>du borde skämmas att skriva sådant</i>)
Implicerad	Sarkasmer Härmsningar Insinuationer

3 Resultat och analys

I resultatdelen kommer vi först att redovisa tweets som riktas till journalister för att därefter uppmärksamma de tweets som journalisterna skrivit. Slutligen kommer tweetsen att jämföras och diskuteras. I varje tweet har det endast räknats ett belägg för en och samma underkategori. Därför kan t.ex. flera förolämpningar inte inkluderas i en och samma tweet. Däremot kan flera underkategorier per tweet redovisas, t.ex. en förolämpning och en utmanande fråga i samma tweet. Procentandelen är relaterad till det

totala antalet underkategorier som förekommer, varför den totala andelen impoliteness per tweet kan överstiga 100 % (se tabell 2).

Tabell 2. Typer av impoliteness som (c) riktas till journalister och (b) som förekommer i journalisternas egna tweets. Andelen är relaterad till det totala antalet underkategorier.

Impoliteness-kategorier	(b) Journalisters tweets		(c) Impolite tweets riktade till journalister	
	Antal	Procent	Antal	Procent
Förolämpningar	31	7,8 %	466	83,9 %
Uttalad kritik/klagomål	0	0 %	21	3,7 %
Utmanande frågor	77	19,4 %	208	37,4 %
Nedlåtande kommentarer	6	1,5 %	34	6,1 %
Negativ förstärkning	6	1,5 %	102	18,3 %
Avvisanden	15	3,7 %	19	3,4 %
”tystare”	1	0,2 %	8	1,4 %
Hot	0	0 %	5	0,9 %
Negativt prat	8	2,0 %	48	8,6 %
Implicerad impoliteness	90	22,7 %	64	11,5 %
Totalt antal	234		975	

En första iakttagelse visar att det är vanligare med konventionell impoliteness än med implicerad i såväl tweetsen som är riktade till journalister som skrivna av dem. Vid en närmare granskning framkommer dock att det förekommer skillnader. Vad gäller tweets, som riktas till journalister, finns en mycket större andel konventionell än implicerad impoliteness i jämförelse med dem som är skrivna av journalister, där skillnaden mellan dessa två impoliteness-kategorier är mindre. I siffror innebär det att varje

impolite tweet (555 stycken) som riktas till journalister innehåller 1,5 uttryck för konventionell impoliteness, men bara en av tio tweets innehåller implicerad impoliteness.⁴ Motsvarande siffra för tweets som är skrivna av journalister, visar att ungefär var tredje tweet innehåller konventionell impoliteness och var femte implicerad (se tabell 2). Det här leder till att 234 av de 396 tweets som skrivits av journalister (59 %) innehåller någon form av impoliteness. Resterande tweets är neutrala eller polite, och analyseras därför inte vidare i den här artikeln.

Även när det gäller de underkategorier som finns inom konventionell impoliteness går det att göra observationer. En något större variation av olika undergrupper inom den konventionella kategorin finns representerade i tweets som riktas till journalister, än i tweets som är skrivna av dem, på så sätt att alla undergrupper finns representerade i tweets som riktas till journalister, även om frekvensen för dem kan skilja sig åt. I tweets som riktas till journalister, har en påfallande hög impolitenessandel (83,9 %) sorterats som förolämpningar, vilket gör förolämpningar till det mest utmärkande draget i dessa tweets. Dessutom är det snarare regel än undantag att förolämpningar förekommer i kombination med andra undergrupper inom konventionell impoliteness, vilket innebär att många tweets består av åtminstone två olika impoliteness-varianter.

Den näst vanligaste undergruppen inom den konventionella kategorin vad gäller tweets som riktas till journalister, är utmanande frågor (37,4 %), en grupp som för övrigt används ganska flitigt även i tweets som skrivs av journalister (19,4 %). Den tredje vanligaste undergruppen bland de tweets som riktas till journalister är negativ förstärkning (18,3 %), vilket oftast består av svordomar. Varken förolämpningar (7,8 %) eller negativ förstärkning (1,5 %) är alls lika vanliga vad gäller journalistskrivna tweets.

Ett utmärkande kännetecken för journalisternas tweets är istället en hög andel underförstådda budskap, vilket inkluderar antydningar, insinueringar och sarkasmer, det vill säga implicerad impoliteness (22,7 %). Motsvarande siffra för tweets som riktas till journalister är 11,5 %, och i dessa fall kombineras denna impoliteness-typ ofta med någon typ av konventionell impoliteness i samma tweet.

I resonemanget som följer kommer vi att koncentrera oss på de två mest framträdande kategorierna i de journalistskrivna tweetsen – utmanande frågor och implicerad impoliteness.

⁴ En fördjupad analys av tweets som riktas till journalister finns i Björkenfeldt & Gustafsson (2023).

3.1 Utmanande frågor

Culpeper (2011, s. 135) har inte tydligt definierat utmanande frågor men han har gett flera exempel, som ”varför gör du mitt liv omöjligt?” och ”vilken lögn är det du berättar för mig?” I vårt material är frågor generellt sett vanliga och de är ofta ställda på ett utmanande sätt (exempel 1–6).⁵ Tweets från såväl journalister som tweets riktade till journalister innehåller alltså en stor andel utmanande frågor som i allmänhet är retoriska.

Från tweet (c) som riktas till journalister:

- (1) @user Men snälla du! **Har du ingen förmåga till självreflektion?** Ni på Aftonbladet är ju i allra högsta grad bidragande, om inte tom ledande, i det du nu kallar hatkampanj.
- (2) @user **Jämför du det här med en vanlig influensa?** Då tycker jag du ska ta en macka i varje hand, tryck dom mot var-sitt öra samt repetera högt! " Jag är en " idiotmacka "
- (3) @user **Vad är det du försöker säga??** Kom igen, säg det du tänker istället för att linda in det. Hycklare.
- (4) @user **Du är journalist?** Jisses Amalia.

Från tweet (b) som skrivits av journalister:

- (5) @user Men snälla [förnamn]? Är du helt på väg att halka i diket?
- (6) @user Du vara mediedebattör?

Från tweet (c) som riktas till journalister:

- (7) (svar på exempel 5): @user Tycker mer att det är du som borde sluta med Baginboxen, [förnamn]. Att du överhuvudtaget tar islamisten [förnamn] i försvar visar hur jävla bänkade du är hos begåvningsreserverna.
- (8) (svar på exempel 6): @user Du vara DN:s hustrull? Mig dig snart blockera. Inte gulla troll. Adjöss!

I tidigare forskning på engelskspråkigt material, har Zhang m.fl. (2018) visat att utmanande frågor och andrapersonpronomen tidigt/ initialt i meningar i online-konversationer intensifierar polariseringen mellan samtalsdeltagarna. Därför kan dessa signaler utgöra varningstecken på en annalkande upptrappning av konfliktnivån. Liknande polariserande signaler förekommer i vårt analyserade material, något som syns t.ex. i

⁵ Fetmarkeringarna i exemplen är våra.

exempel 7–8 som är svar på tweetsen i exempel 5–6. I exempel 5 används "...halka i diket", som i svaret sedan eskalerar till "...du som borde sluta med Baginboxen..." i exempel 7. I svaret på den utmanande frågan i exempel 8, "du vara mediedebattör?", används samma omvända ordföljd och verbform, "du vara DN's hustroll?" En jargong som sedan fortsätter i ytterligare några meningar (exempel 8). Svaren på de tweets som innehåller utmanande frågor tyder alltså på en eskalering av aggressionsnivån.

Dessutom är du-tilltal, det vill säga andrapersonspronomen, det gängse i materialet, vilket bidrar till att hålla en hög konfrontationsnivå. Ingen av samtalsdeltagarna i exempelmeningarna försöker trappa ned aggressionsnivån genom att t.ex. utgå ifrån sig själv och sin egen upplevelse genom att använda förstapersonpronomen istället. I exempelmening (3) ställs t.ex. frågan: *Vad är det du försöker säga??* som skulle kunna ha formulerats om för att förskjuta perspektiven mellan samtalsdeltagarna: *Jag förstår inte vad du försöker säga*. Strategin kallas jag-budskap och används bland annat inom konflikthantering (se t.ex. Region Uppsala, u.å.).

3.2 Implicerad impoliteness

När journalisterna uppvisar impoliteness är deras Twitterkommentarer mer beroende av sammanhanget, eftersom deras impoliteness oftare är implicit. Liksom andra typer av impoliteness fungerar den dock som katalysator för ytterligare impoliteness, något som kan observeras i vårt material.

Exempel från tweet (b) som skrivits av journalister:

- (9) @user Ovärderlig input, verkligen.
- (10) @user Tack för input. Ska hälsa det till 23 % av jordens befolkning.
- (11) @user Gå och spela banjo nån annanstans så är du snäll.

Implicerad impoliteness är, som namnet antyder, mer indirekt än konventionell impoliteness, vilket innebär att yttrandet behöver tolkas i en kontext för att förstås och uppfattas som impolite. Eftersom vi själva inte har deltagit i replikväxlingen har vi tagit hjälp av tweet (c) som uttrycker mottagarens reaktion på de tweets (b) som journalisterna skrivit (exempel 12–14).

Exempel från tweet (c) som riktas till journalister:

- (12) (svar på exempel 9): @user Du har inga kunskaper flicka Du är en gaphals i stillen gamla Sovjet. - och trots det ger du dig på ämne du inte behärskar. Privata skolor (inte #tag) är det

bästa i Sverige. Med bästa nivå. Din bild var ytterst värdig – eller hur Einstein?

- (13) (svar på exempel 10): @user Du är så jävla naiv, man skyller inte på polisen när vuxna män betar sig som djur bara för att en rasse springer runt och provocerar. Man kan demonstrera utan att kasta sten på polisen samt brandmän, bränna polisbilar och bete sig som jävla djur.
- (14) (svar på exempel 11): @user Du är inte bara en politisk idiot, du är nedsättande och oförsämd mot tjejer också, tyvärr alltför vanligt bland er patetiska vänstermän.

Reaktionen på journalisternas tweets (exempel 12–14), är impolite och aggressiv, bland annat genom bruket av uttryck som ”gaphals”, ”jävla naiv”, ”politisk idiot” med syfte på mottagaren. Då reaktionen blir så häftig stärker det vårt antagande om mottagarens tolkning av implicerad impoliteness som provocerande. Även i de här fallen används andra-personpronomen frekvent, vilket ökar graden av polarisering.

4 Diskussion

Några viktiga skillnader mellan tweet (c) som riktas till journalister och de som journalisterna skriver själva (tweet b) är att konventionell impoliteness, t.ex. förolämpningar och negativ förstärkning (svordomar), är vanligare vid tweet (c), medan implicerad impoliteness är vanligare vid tweet (b). Eftersom journalister är offentliga personer står mer på spel för deras del, och detta skulle kunna vara en anledning till att de försöker maskera sin impoliteness bakom mer mångtydiga uttryck och formuleringar. Samtidigt uppfattas själva provokationen tydligt av mottagaren eftersom reaktionen, som riktas till journalisterna, mycket oftare innehåller konventionell impoliteness som är mer direkt och entydigt aggressiv. Användningen av den implicerade impoliteness-varianten, som är vanligare i journalisternas tweets, torde vara att den är tillräckligt indirekt för att på ytan låta mer ”civiliserad”.

Att mottagarna blir provocerade syns genom svaren som kommer på tweet b, det vill säga i tweet (c). Grepp som används i såväl tweet (c), som riktas till journalister, som i tweet (b), som journalisterna skriver, är utmanande frågor och andrapersonpronomen, något som eskalerar en konflikt (jfr Zhang, 2018), varför det blir svårare att trappa ner konfliktnivån. Vi kan därför se att journalisterna ofta är aktiva genom såväl utmanande frågor som implicerad impoliteness i Twittertrådarna redan innan det riktas en impolite tweet till dem. Genom att, i många fall, använda sig av

desså båda kategorier, kan journalisterna sägas vara delaktiga i skapandet av den interaktion som leder fram till impoliteness som riktas mot dem själva.

Förutom de frågeställningar vår initiala undersökning besvarar skapas en hel mängd nya frågor. Därför vill vi, i framtida studier, fortsätta att fördjupa oss dels i journalisternas roll för att samproducera impoliteness i interaktionerna, dels i ett fördjupat resonemang vad gäller hur manliga respektive kvinnliga journalister bemöts och angrips i sociala medier.

Litteratur

- Andersson, M. (2022). 'So many "virologists" in this thread!' Impoliteness in Facebook discussions of the management of the pandemic of Covid-19 in Sweden – the tension between conformity and distinction. *Pragmatics*, 32(4), 489–517. <https://doi.org/10.1075/prag.21014.and>
- Björkenfeldt, O. (2024). *Online harassment against journalists. A socio-legal and working-life study of the challenges and impacts in Swedish journalism*. [Doktorsavhandling, Lunds universitet].
- Björkenfeldt, O., & Gustafsson, L. (2023). Impoliteness and morality as instruments of destructive informal social control in online harassment targeting Swedish journalists. *Language and Communication*, 93, 172–187. <https://doi.org/10.1016/j.langcom.2023.11.002>
- Bousfield, D. (2008). Impoliteness in the struggle for power. I D. Bousfield & M. Locher (Red.), *Impoliteness in Language: Studies on its Interplay with Power in Theory and Practice* (s. 127–155). Mouton de Gruyter.
- Bradshaw, S., & Howard, P. N. (2019). *The Global Disinformation Order: 2019 Global Inventory of Organised Social Media Manipulation*. Project on Computational Propaganda. University of Oxford.
- Brown, P., & Levinson, S. (1987). *Politeness: Some Universals in Language Usage*. Cambridge University Press.
- Culpeper, J. (1996). Toward an anatomy of impoliteness. *Journal of Pragmatics*, 25(3), 349–367. [https://doi.org/10.1016/0378-2166\(95\)00014-3](https://doi.org/10.1016/0378-2166(95)00014-3)
- Culpeper, J. (2005). Impoliteness and entertainment in the television quiz show: the weakest link. *Journal of Politeness Research*, 1(1), 35–72. <http://dx.doi.org/10.1515/jplr.2005.1.1.35>
- Culpeper, J. (2008). Reflections on Impoliteness, Relational Work and Power. I D. Bousfield & M. Locher (Red.), *Impoliteness in Language: Studies on its Interplay with Power in Theory and Practice* (s. 17–45). Mouton de Gruyter.
- Culpeper, J. (2010). Conventional impoliteness formulae. *Journal of Pragmatics*, 42, 3232–3245. <https://doi.org/10.1016/j.pragma.2010.05.007>
- Culpeper, J. (2011). *Impoliteness: Using language to cause offence*. Cambridge University Press.

- Culpeper, J. (2016). Impoliteness strategies. I A. Capone & J. L. Mey (Red.), *Interdisciplinary Studies in Pragmatics, Culture and Society* (s. 421–446). Springer.
- Culpeper, J., Bousfield, D., & Wichmann, A. (2003). Impoliteness revisited: With special reference to dynamic and prosodic aspects. *Journal of Pragmatics*, 35(10–11), 1545–1579.
[https://doi.org/10.1016/S0378-2166\(02\)00118-2](https://doi.org/10.1016/S0378-2166(02)00118-2)
- Culpeper, J., Iganski, P., & Sweiry, A. (2017). Linguistic impoliteness and religiously aggravated hate crime in England and Wales. *Journal of Language Aggression and Conflict*, 5(1), 1–29.
<https://doi.org/10.1075/jlac.5.1.01cul>
- Gardiner, B. (2018). “It’s a terrible way to go to work:” what 70 million readers’ comments on the Guardian revealed about hostility to women and minorities online. *Feminist Media Studies* 18(4), 592–608.
<https://doi.org/10.1080/14680777.2018.1447334>
- Goffman, E. (1967). *Interaction Ritual: Essays on Face to Face Behavior*. Doubleday.
- Hardaker, C., & McGlashan, M. (2016). “Real men don’t hate women”: Twitter rape threats and group identity. *Journal of Pragmatics*, 91, 80–93.
<https://doi.org/10.1016/j.pragma.2015.11.005>
- Haugh, M., & Culpeper, J. (2018). Integrative pragmatics and (im)politeness theory. I C. Ilie & N. R. Norrick (Red.), *Pragmatics and Its Interfaces* (s. 213–239). John Benjamins. <https://doi.org/10.1075/pbns.294.10hau>
- Hedman, U. (2016). When Journalists Tweet: Disclosure, Participatory, and Personal Transparency. *Social Media + Society*, 2(1), 1–13.
<https://doi.org/10.1177/2056305115624>
- Hedman, U. (2020). Making the Most of Twitter: How Technological Affordances Influence Swedish Journalists’ Self-Branding. *Journalism*, 21(5), 670–687. <https://doi.org/10.1177/1464884917734054>
- Herring, S. C. (2001). Computer-mediated discourse. I D. Tannen, D. Schiffrin & H. Hamilton (Red.), *The handbook of discourse analysis* (s. 612–634). Blackwell.
- Housley, W., Webb, H., Edwards, A., Procter, R., & Jirotko, M. (2017). Membership categorization and antagonistic Twitter formulations. *Discourse & Communication*, 11(6), 567–590.
<https://doi.org/10.1177/1750481317726932>
- Leech, G. (1983). *Principle of Pragmatics*. Longman.
- Lehti, L., Isosävi, J., Laippala, V., & Lutolahti, M. (2016). Linguistic analysis of online conflicts: A case study of flaming in the Smokahontas comment thread on YouTube. *WiderScreen* 19 (1–2).
<http://widerscreen.fi/numerot/2016-1-2/linguistic-anaead-on-youtube/>

- Matley, D. (2018). "This is NOT a #humblebrag, this is just a #brag": the pragmatics of self-praise, hashtags and politeness in Instagram posts. *Discourse Context Media*, 22, 30–38.
<https://doi.org/10.1016/j.dcm.2017.07.007>
- Neurauter-Kessels, M. (2011). Im/polite reader responses on British online news sites. *Journal of Politeness Research*, 7(2), 187–214.
<https://www.zora.uzh.ch/id/eprint/59666/1/jplr.2011.010.pdf>
- Papacharissi, Z., & De Fatima Oliveira, M. (2021). Affective News and Networked Publics: The Rhythms of News Storytelling on #Egypt. *Journal of Communication*, 62, 266–282.
<https://doi.org/10.1111/j.1460-2466.2012.01630.x>
- Region Uppsala. (u.å.). *JAG-budskap*. Snorkel. (Drivs av Barn- och ungdomspsykiatri, Akademiska sjukhuset.)
<https://www.snorkel.se/vad-gora/relationsfardigheter/jag-budskap/>
[2024-11-26]
- Tagg, C., Seargent, P., & Brown, A. A. (2017). *Taking offence on social media. Conviviality and Communication on Facebook*. Palgrave Macmillan.
- Vásquez, C. (2021). "I appreciate u not being a total prick...": Oppositional stancetaking, impoliteness and relational work in adversarial Twitter interactions. *Journal of Pragmatics*, 185, 40–53.
- Zhang, J., Chang, J., Danescu-Niculescu-Mizil, C., Dixon, L., Hua, Y., Taraborelli, D., & Thain, N. (2018). Conversations Gone Awry: Detecting Early Signs of Conversational Failure. *arXiv*.
<https://arxiv.org/pdf/1805.05345.pdf>